

V utkání 3. kola druhé ligy jsme poprvé cestovali za soupeřem do Hustopeč, kde jsme se utkali s místními šachisty. Z Třebíče putovalo jen jedno auto, v něm jsme cestovali já, Leszek, Roman a Honza. Cesta byla příjemná, byla spousta legrace a nálada byla přímo skvělá. Soupeř patří k outsiderům soutěže, na deskách 1-7 jsme měli vysokou elovou převahu od 100 – 250 bodů, pouze na mé poslední šachovnici jsme byli elově chudší o 200 bodů. Taktika byla jasná: Udržet poslední desku a tlačit na zbývajících.

Po příjezdu do Hustopeč jsme měli strach zda najdeme hrací místnost. Byla totiž v rozsáhlém školním areálu a muselo se sejít hluboko do suterénu, takže chvílemi jsme měli pocit, že klesáme do Kennedyho protiatomového krytu z dob studené války. Překvapení nás čekalo při vstupu do hrací místnosti, bylo totiž nutno si vzít náivky, což překvapilo zejména Leszka, a tak vešel do historie jako první zástupce ředitele v návlecích. O chvíli dorazili i naši chalani ze Slovenska, utkání tak mohlo být zahájeno a my byli horkými favority.

První končí cca po 2,5 hodinách Leszek, hraje černými francouzskou, soupeř tlačí na dámském křídle s pěšcovou strukturou c3, b4, c5 a Leszek naopak v centru pěšci e5, d5. Sedím vedle, pokukuji a říkám si, že určitě bude Leszek rychlejší. Hra se poté otvírá, v centru vznikají vazby a kombinační zápletky v těch se lépe zorientuje soupeř a ve finále mu zbude celá věž navíc. 0-1. Druhý končím já, soupeře znám dobře z Brna. Je jím silný KM Dalibor Mlénský. Mám bílé, hraje se přijatý dámský gambit. Partie není moc zajímavá, dochází k mnoha výměnám a partie brzy dospěje do střelcové koncovky stejnobarevných střelců. V té mám drobné plus a tak nabízím remis. Soupeř však odmítne a rozhodne se mne zkusit ve střelcové koncovce. Nehraje ji však dobře a když v 39. tahu nabízí remízu on, mám na svůj poslední tah 35 sekund, cítím že pozice je již vyhraná, ale nemůžu najít spolehlivý tah, kterým bych se dostal z časovky a získal půl hodinu navíc. Vteřiny ubíhají a tak raději remízu akceptuji, úkol udržet silného soupeře jsem splnil. 0,5 : 1,5.

Další končí cca po 3,5 hodinách Roman a Jaro. Roman hraje Sicilku a řídí se heslem: Chcete-li inkasovat zisk, musíte investovat. Do soupeře investuje jednoho ze svých centrálních pěšců rozvine mohutný útok na královském křídle. Objektivně lze asi útok podřadit pod termín kavárna, nicméně Roman jde na věc psychologicky a ví, jak je těžké bránit a jak lehké je se splést. Soupeř se při obraně skutečně plete a po vyjasnění pozice již Roman jen technicky realizuje převahu kvality. Jaro Bednář hraje na druhé desce se zkušeným Uhmannelm starším. Hraje se hra čtyř jezdců, Jaro postupně soupeře přehrává, nabourá mu pěšcovou strukturu a postupnými výměnami se hra dostává do čtyřvěžovky, která je již technicky vyhraná vzhledem k soupeřovým pěšcovým slablinám a silné aktivitě Jarových věží. Technika však není třeba, jelikož soupeř daruje celou věž a vzdává se. A my vedeme 2,5 – 1,5.

Další radost přináší Petr Buchníček. V souboji s FM Markovičem se hraje skandinávská, soupeř však nehraje tradiční 2. exd5, ale 2. e5 a po 2...c5 s dalším Sg4 získává Petr solidní hru. Hra však poklidná není, naopak šachovnice se rozhoří, Petr obětuje dočasně figuru za útok na královském křídle. Šachovnice je v plamenech, pozice velmi divoká a nepřehledná, ani jeden král není v bezpečí, po jednom ze šachů, soupeř chybně uhýbá králem a přehlíží mat ve čtvrtém. Petr si toto nenechá ujít a skóruje. Do časovky končí ještě Slávek s Jurákem. Na programu francie, Slávek bílými soupeře tlačí a přehrává, nicméně soupeře se nedaří zlomit a ten se velmi trpělivě brání. Když se soupeř ubrání, volba remízy je dobrou volbou, jelikož na obou zbývajících deskách stojíme lépe a stav je 4:2. Nyní však dojde ke kolapsu. Skupina hráčů se odebírá na oběd s tím, že ze dvou lepších pozic určitě jedna remíza bude.

Nicméně první kolaps prožije Martin v partii s Josefem Dirgasem. Martin hraje černými Slovanskou. Partie má čistě poziční charakter, postupně se mění téměř všechen materiál a partie se dostává do koncovky čtyř věží. Koncovka je pohodlně remízová, zbývá udělat v časovce 40-tý tah. To se však Martinovi nedaří a zahraje hrubku. Soupeř ihned prosadí svého volného pěšce a je konec. Jaká smůla. Tragédii dokoná Honza Tesař. Hraje jako já přijatý dámský gambit (zřejmě místní specifikum). Soupeře v pohodě pozičně přehraje a získává dva pěšce. Pozice je bez větších problémů vyhraná. Malá nepozornost a možná malá únava způsobují, že Jenda přehlíží jednotkově figuru a věnuje soupeři celého jezdec. Jenda ještě bojuje jako lev. Když se však soupeřův jezdec dostane do pozice, je vynucena výměna dam a partii již nejde zachránit. Celkově tedy 4-4.

Utkání končí pro nás velice nešťastnou remízou. Za stavu 4-2 jsme nedokázali využít dva mečboly a soupeř nás potrestal. Fakticky jsme tak ztratili dva body se slabším soupeřem. V příštím kole přivítáme doma kandidáta na postup do první ligy, velmi silnou Moravskou Slavii Brno. O nějaký ten bod se určitě porveme.

Caissa Pivovar Dalešice – ŠK Hustopeče 4:4 aneb kolaps v závěru

Napsal uživatel Luboš Svíženský

Čtvrtek, 04 Prosinec 2014 18:48 - Aktualizováno Neděle, 07 Prosinec 2014 15:58

Caissa Pivovar Dalešice – ŠK Hustopeče 4:4 aneb kolaps v závěru

Napsal uživatel Luboš Svíženský

Čtvrtek, 04. prosinec 2014 18:48 - Aktualizováno Neděle, 07. prosinec 2014 15:58

